

## סוכה דף יז

משנה.

פסולה	הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים
פסולה	בית שנפחת וסיכך על גביו, אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות
פסולה	חצר שהיא מוקפת אכסדרה, אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות
פסולה	סוכה גדולה שהקיפוה בדבר שאין מסככין בו, אם יש תחתיו ארבעה אמות

קושי: כל הני למה לי?  
תירוץ: צריכא, דאי אשמעינן

בית	חצר המוקפת אכסדרה
משום דהני מחיצות לבית עבידן	דמחיצות לאו לאכסדרה עבידי - אימא לא

בית שנפחת וחצר המוקפת אכסדרה	סוכה גדולה שהקיפוה בדבר שאין מסככין בו
משום דסכך כשר הוא	דסככה סכך פסול הוא - אימא לא

רבה (ר' שמואל לפי הגירסה של נהרדע)	רבה (רב לפי הגירסה של נהרדע)	שיעור אויר פוסל
3 טפחים	3 טפחים	שיעור סכך פוסל
4 אמות	משום דופן עקומה	<b>בית שנפחת וסיכך על גביו, אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות פסולה</b>
משום שסכך פסול 4 אמות משנתינו מדברת על סכך פסול מן הצד או באמצע	משנתינו מדברת על סכך פסול מן הצד בלבד	

קושי רבה על רב: אויר דפוסל בשלשה מנא לכו - דתנן: **הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים - פסולה**, סכך פסול נמי - לא ליפסיל אלא בארבע אמות, דתנן: **בית שנפחת וסיכך על גביו, אם יש בין הסיכוך לכותל ארבע אמות - פסולה**.  
תירוץ תלמידי רב: בר מינה דההיא, דרב ושמואל אמרי תרוייהו. משום דופן עקומה נגעו בה.

עוד קושי רבה על רב: ואמינא להו אנא: מה אילו איכא סכך פסול פחות מארבעה, ואויר פחות משלשה, מאי כשרה. מלייה בשפודין מאי - פסולה, ולא יהא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבעה?

תלמידי רב מפנים את אותו קושי גם לרבה לשיטתו: אי הכי, לדידך נמי דאמרת סכך פסול פוסל בארבע אמות, מה אילו איכא סכך פסול פחות מארבע אמות, ואויר פחות משלשה, מאי - כשרה, מלייה בשפודין מאי - פסולה, לא יהא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבע אמות?  
**תירוץ רבה**: האי מאי? בשלמא לדידי, דאמינא ארבע אמות משום שיעורא ולא שיעורא הוא, האי - לאו שיעורא הוא כיון דלא שוו שיעורייהו להדדי - לא מצטרפי.  
**המשך דבריו** - קושי על רב: אלא לדידכו, דאמריתו שיעור משום הפלגה - מה לי איתפלג בסכך פסול, מה לי איתפלג בסכך פסול ואויר!

קושי על טענת רבה שאויר וסכך פסול לא מצטרפים: אמר ליה אביי: ולמר נמי, נהי דלא שוו שיעורייהו בסוכה גדולה - בסוכה קטנה מי לא שוו שיעורייהו?  
**תירוץ**: אמר ליה: התם לאו משום דשוו שיעורייהו להדדי הוא, אלא משום דליתיה לשיעורא דסוכה הוא.

קושי על הנחה מהסוגה הקודמת (יש מחלקות בין הראשונים אם הקושי על רב או על רבה או על שניהם): וכל היכא דלא שוו שיעורייהו להדדי לא מצטרפי? והתנן:

הבגד	שלשה על שלשה	
השק	ארבעה על ארבעה	הבגד והשק
העור	חמשה על חמשה	השק והעור
מפץ	ששה על ששה	העור והמפץ

**תירוץ**: התם כדקתני טעמא, אמר רבי שמעון: מה טעם - הואיל וראוי לטמא מושב, כדתנן: **המקצע מכולן טפח על טפח - טמא**. טפח על טפח למאי חזי? ואמר רבי שמעון בן לקיש משום רבי ינאי: הואיל וראוי לטלאי על גבי החמור.

מהלך הסוגיה לפי נוסח נהרדע:

רב	שמואל	
4 אמות	4 טפחים	סכך פסול, באמצע
4 אמות	4 אמות	סכך פסול, מן הצד

קושי על שמואל: תנן: **נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה.**

בשלמא לרב, דאמר בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות – משום הכי כשרה.

אלא לשמואל, דאמר באמצע בארבעה אמאי כשרה?



תירוץ: הכא במאי עסקינן, מן הצד.

קושי על רב לפי הלשון הראשון (או שמואל לפי הלשון השני): תא שמע: **שני סדינין - מצטרפיין, שני נסרים - אין מצטרפיין. רבי מאיר אומר: נסרים כסדינין.**

בשלמא להך לישנא דאמר רב בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות, מאי מצטרפיין - מצטרפיין לארבע אמות.

אלא להך לישנא דאמר רב באמצע בארבעה, היכי דמי?

אי דלית בהו ארבעה - קניא בעלמא נינהו!

אי דאית בהו ארבעה - למה להו אצטרופי?



תירוץ: לעולם דאית בהו ארבעה, ומאי מצטרפיין - מצטרפיין לארבע אמות מן הצד